

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/392/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812203955
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3812203955.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek JUDr. Stanislavy Markovej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci navrhovateľa: CASH COLLECTORS SK, s.r.o. so sídlom Mlynské nivy 49, Bratislava, IČO: 44 703 015, zast. Havel, Holásek & Partners, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Mlynské nivy, Bratislava, IČO: 36 856 584, proti odporcom v 1/ rade: H. D., nar. XX.X.XXXX, bytom H., R. 75/4, zast. JUDr. Janou Bezákovou, advokátkou so sídlom Prievidza, Bakalárska 6, v 2/ rade: O.. H. Z., nar. X.X.XXXX, bytom C. F. R. XXX, v 3/ rade: O. U., nar. XX.X.XXXX, štátnemu občanovi SR, toho času bytom B. road XX F., NGX XLQ, R. T., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov: Spotrebiteľské združenie OSA so sídlom Bratislava, Fedinova 9, IČO: 42 260 086, o zaplatenie 10.152,24 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 11. septembra 2014, č. k. 16C/59/2012-325, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .

Odporcom 1/, 2/, 3/ a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa a o trovách rozhodol tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť odporcovi v 1/ rade trovy konania spolu vo výške 1.670,93 eur z titulu trov právneho zastúpenia, a to na účet zástupkyne odporcu v 1/ rade JUDr. Jany Bezákovvej, advokátky so sídlom Prievidza, Bakalárska 6, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Navrhovateľ sa podaným návrhom doručeným súdu 2.3.2012 domáhal proti odporcom v 1/ až 3/ rade zaplatenia 10.152,24 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 10.030,65 eur od 19.10.2011 do zaplatenia s odôvodnením, že pohľadávku voči odporcom nadobudol od pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľne, a.s. zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0918/2010/CE z 21.10.2010, ktorá postúpila pohľadávku prvotne na spoločnosť Havel, Holásek & Partners a uvedený subjekt následne zmluvou zo dňa 1.12.2010 na navrhovateľa. V písomnom podaní z 25.10.2013 doručenom súdu 30.10.2013 /č.l. 84 spisu/ navrhovateľ špecifikoval vymáhanú pohľadávku, pričom uviedol, že odporca v 1/ rade vyčerpal úver v plnej výške, t.j. v sume 250.000,- Sk dňa 19.2.2004. Odporca bol povinný úver splácať v mesačných splátkach vo výške 126,80 eur, pričom prvá splátka bola splatná 20.3.2004 a posledná 20.12.2011. Odporca uhradil celkovo sumu 125.846,- Sk plus 883,-eur, čo predstavuje spolu 5.060,31 eur, pričom prvýkrát bol odporca v omeškaní so 4. splátkou vo výške 120,80 eur, ktorú neuhradil včas. Z prehľadu vykonaných splátok na č.l. 88 strana druhá a č.l. 89 spisu vyplýva, že odporca v 1/ rade splácal poskytnutý úver v období od 20.3.2004 do 20.8.2005, kedy zaplatil spolu 73.346,- Sk, následne boli uhradené tri splátky po 8000,-Sk v dňoch 23.8.2007, 29.10.2007 a 27.11.2007, dňa 30.1.2008 bola uhradená suma 10.500,- Sk, 17.4.2008 suma 10.000,-Sk, 25.8.2008

suma 8.000,- Sk, teda v uvedenom období spolu suma 52.500,- Sk a v dňoch 19.6.2009 suma 150,- Sk, 30.9.2009 a 29.12.2012 dvakrát po 100,- Sk, 23.3.2010 suma 133,- eur, 21.4.2010 suma 100,- eur a 29.6.2010 suma 100,- eur, teda v uvedenom období spolu 683,- eur. Odo dňa 29.6.2010 odporca neuhradil žiadnu splátku. Úhrady v celkovej výške 5.060,31 eur / 125.846,- Sk plus 883,- eur/ boli v sume 1.144,25 eur započítané na splatný úrok z omeškania a v sume 3.916,06 eur započítané na istinu úveru, pričom sa tieto úhrady započítavali v zmysle článku 3 bod 7 zmluvy v prvom rade na splatné poplatky a náklady SLSP súvisiace s úverom, potom na úroky z omeškania, potom úroky a nakoniec na kapitalizovanú istinu. Dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky od SLSP, t.j. k 21.10.2010 predstavovala sumu 10.252,24 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 10.130,654 eur a z vyčíslených úrokov z omeškania do dňa 21.10.2010 vo výške 121,59 eur. Suma 10.252,24 eur bola vypočítaná tak, že z titulu úveru bolo vyplatených 250.000,- Sk plus úroky do 31.12.2008 predstavovali 112.531,80 Sk plus poplatky do 31.12.2008 8560,- Sk mínus úhrady započítané na istinu 109.503,50 Sk, čo potom predstavuje dlh 261.588,30 Sk / v prepočte 8.683,14 eur/, ďalej úroky od 1.1.2009 predstavujú 1.683,95 eur plus 44,78 eur poplatky od 1.1.2009 mínus 281,22 eur úhrady započítané na istinu, dlh za uvedené ďalšie obdobie potom predstavuje 1.447,51 eur a celkom dlh potom spolu 10.130,65eur. Dlž z titulu úrokov z omeškania v sume 121,59 eur bol vypočítaný nasledovne: úroky z omeškania do 31.12.2008 vo výške 20.067,- Sk mínus 16.342,50 Sk úhrady započítané na splatné úroky z omeškania, na základe čoho dlh potom predstavuje 3.724,50 Sk /v prepočte 123,63 eur/, ďalej úroky z omeškania od 31.1.2009 v sume 599,74 eur mínus 601,8 eur, úhrady započítané na splatný úrok z omeškania, na základe toho potom vznikol preplatok 2,04 eur a celkový dlh potom predstavuje z titulu úrokov z omeškania 121,59 eur /123,63 eur mínus 2,04 eur/. Odporca následne uhradil pohľadávku len čiastočne, a to vo výške 100,- eur dňa 23.11.2010, na základe čoho dlh potom predstavuje 10.152,24 eur.

Odporcovia 1/, 2/, 3/ v priebehu konania vzniesli námietku premlčania uplatneného nároku. Odporca 1/ tiež namietal, že na jeho strane nikdy nebol úmysel uzatvoriť zmluvu o úvere, úver si v podstate bral odporca 3/, ktorý tento aj splácal. Mal za to, že v dôsledku výzvy zo strany GENERAL FACTORING a.s. došlo k predčasnemu zosplateniu dlhu, následné výzvy na úhradu čiastkových dlhov mu neboli nikdy doručené, odporca 3/ navyiac namietal, že nikdy mu nebolo doručené oznámenie o postúpení pohľadávky, čo je základným predpokladom aktívnej legitímácie postupníka, teda navrhovateľa.

Súd prvého stupňa zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0372051300 z 19.2.2004 uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a dlžníkom H. D., /odporcom v 1/ rade/ mal preukázané, že predmetom uvedenej zmluvy o úvere bolo poskytnutie splátkového úveru vo výške 250.000,- Sk pri úrokovej sadzbe 9,3%, poplatok za poskytnutie úveru 2%, poplatok za správu úveru 40,- Sk mesačne, výška splátok 3.820,-Sk mesačne k 20. dňu v mesiaci, splatnosť prvej splátky 20.3.2004, konečná splatnosť úveru 20.12.2011, splatnosť úrokov v posledný deň kalendárneho mesiaca, úrok z omeškania vo výške dvojnásobku úrokovej sadzby, účel úveru rekonštrukcia bytu. V zmluve sa dohodlo, že zmena výšky ktorejkoľvek úrokovej sadzby sa riadi všeobecnými obchodnými podmienkami / ďalej len VOP/ veriteľa účinnými od 1.8.2002. V článku II bod 3 sa dohodlo, že dlžník je povinný splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase, v stanovenom čase platiť úroky, poplatky dohodnuté v tejto zmluve, ďalšie poplatky a náklady spojené s úverom a dodržiavať dohodnuté podmienky. V článku II bod 4 sa dohodlo, že splatné úroky a splatné poplatky sa dňom ich splatnosti uvedené v základných podmienkach zmluvy pripíšu k istine a stávajú sa jej súčasťou. V článku III bod 3 sa dlžník zaviazal splácať úver mesačnými splátkami v periodicite a k termínu dohodnutému v základných podmienkach zmluvy. V článku III bod 7 sa dohodlo, že dlžník je povinný v prípade omeškania so splácaním pohľadávky veriteľa platiť úrok z omeškania vo výške dohodnutej v základných podmienkach zmluvy. Dlžník zároveň súhlasil, že z došlých súm veriteľ najskôr uhradí splatné poplatky a náklady súvisiace s úverom, úroky z omeškania, úroky a istinu. V článku IV bod 2 sa dohodlo, že veriteľ je oprávnený meniť výšku úrokovej sadzby dohodnutej v základných podmienkach zmluvy, zmena výška úrokovej sadzby je účinná rozhodnutím veriteľa a zverejnením. V článku IV bod 5 sa dohodlo, že ročná percentuálna miera nákladov je 10,85% s tým, že ročná percentuálna miera nákladov sa počas trvania úverového vzťahu mení v prípade, ak dôjde k zmene úrokovej sadzby alebo poplatkov alebo sa dlžník omešká so splátkou alebo uhradí splátku v iný ako dohodnutý deň podľa zmluvy. V článku V bod 1 dlžník vyhlásil, že sa oboznámil so všeobecnými obchodnými podmienkami banky, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Súčasne vyhlásil, že sa oboznámil so sadzobníkom a súhlasí s ním. Z dohôd o ručení z 19.2.2004, uzavretých medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a O. t.j. odporcom v 2/ rade ako ručiteľom a odporcom v 3/ rade ako ručiteľom, mal súd preukázané, že uvedenú dohodu uvedení účastníci uzavreli podľa § 303 a nasl. Obchodného zákonníka, pričom ručiteľia v uvedených dohodách vyhlásili, že podľa ustanovenia § 303

a nasl. Obchodného zákonníka uspokojia pohľadávky veriteľa, ktoré vznikli z úverovej zmluvy v znení neskorších zmien, na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi úver vo výške 250.000, Sk, ďalej úroky, úroky z omeškania, všetky poplatky a náklady spojené s úverovou zmluvou a ďalej tam vymenované nároky. Ručiteľia sa v uvedených dohodách neodvolateľne a bezpodmienečne zaviazali, že uhradia pohľadávku veriteľovi, a to aj bez doručenia výzvy na plnenie dlžníkovi, pričom zmluvné strany sa dohodli na vylúčení ustanovenia § 306 ods. 1 Obch. zákonníka. Z listu z 12.11.2010 mal súd preukázané, že Slovenská sporiteľňa, a.s. zaslala odporcom v 1/ až 3/ rade oznámenie o postúpení pohľadávky z titulu úverovej zmluvy č. 372051300 na základe zmluvy o postúpení pohľadávok z 21.10.2010 na spoločnosť Havel, Holásek & Partners, s.r.o.. Uvedené oznámenie prevzal len odporca v 2/ rade, odporcovia v 1/ a 3/ rade uvedené listinné zásielky v odbernej lehote neprevzali. Listom z 24.1.2011 zaslala spoločnosť Havel, Holásek & Partners, s.r.o. oznámenie o postúpení pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy č. 372051300 na navrhovateľa na základe zmluvy o postúpení pohľadávok z 1.12.2010. Uvedenú zásielku prevzal len odporca v 2/ rade, odporcovia v 1/ a 3/ rade zásielky v úložnej dobe neprevzali. Z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok z 21.10.2010 mal súd preukázané, že pod por. č. 729 bola postúpená i pohľadávka na základe zmluvy o úvere č. 372051300 s tým, že z prehľadu v tabuľke vyplýva, že poskytnutá suma bola vo výške 8.298,48 eur, zostatok pohľadávky ku dňu postúpenia 10.252,24 eur, istina bez splatnosti 10.130,65 eur, istina po splatnosti nula, úroky 121,59 eur. Vyššie uvedené zmluvy o postúpení pohľadávok sú doložené v spise na č.l. 42 až 45 spisu. Z listu z 30.9.2011 mal súd preukázané, že v uvedenom liste zaslal navrhovateľ odporcovi v 1/ rade upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a v liste z 18.10.2011 oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle článku 7.6.1 VOP, a to v sume 10.152,24 eur. Uvedenú zásielku si odporca v 1/ rade neprevzal v úložnej dobe.

Na zistený skutkový stav súd prvého stupňa aplikoval ust. § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, § 15 ods. 1, 2, § 387 ods. 1, § 388 ods. 1, § 391 ods. 1, 2, § 397, § 497, § 504, § 566 ods. 1, § 567 ods. 1, 2, 3 Obchodného zákonníka, s odkazom ktoré v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že zmluvu o splátkovom úvere podpísal slobodne a vážne odporca v 1/ rade, k podpisu nebol žiadnym spôsobom nútený, preto súd posúdil z tohto pohľadu uvedenú zmluvu o splátkovom úvere za platnú. Uvedený úver bol poskytnutý odporcovi v 1/ rade a vyplatený na jeho spoločný účet, ktorý mal odporca v 1/ rade s odporcom v 3/ rade za účelom poskytnutia úveru - rekonštrukcie bytu, s čím odporca v 1/ rade podpisom v uvedenej zmluve súhlasil a je potom právne irelevantné, na aký účel sa finančné prostriedky z tohto úveru v konečnom dôsledku použili, ako i to, že ich spotreboval so súhlasom odporcu 1/ v celom rozsahu odporca v 3/ rade. Keďže účelom úveru bola rekonštrukcia bytu /teda nehnuteľnosti/, úver nemožno potom v zmysle § 1 ods. 2 písm. a/ Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľ. úveroch považovať za spotrebiteľský. Zo zmluvy o splátkovom úvere z 19.2.2004 vyplynulo, že vrátenie poskytnutého úveru sa dohodlo v splátkach a teda podľa názoru súdu v čiastkových plneniach s tým, že splatnosť prvej splátky sa dohodla 20.3.2004 a konečná splatnosť úveru 20.12.2011. Odporcovia v konaní namietali, že pred uvedenou dohodnutou konečnou splatnosťou úveru bola vyhlásená zo strany pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľne, a.s. mimoriadna splatnosť celého úveru. V liste z 13.1.2014 Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila súdu, že zo strany Slovenskej sporiteľne, a.s. nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru s tým, že pohľadávka zo zmluvy o úvere bola postúpená na vymáhanie do mandátnej správy zmluvou zo 14.5.2007 spoločnosti General Factoring, a.s. . Z listov z 28.5.2007, ktoré sa nachádzajú na č.l. 222 až 224 spisu, mal súd preukázané, že v uvedených listoch spoločnosť General Factoring, a.s. v zastúpení výkonnou riaditeľkou spoločnosti JUDr. T., zaslala odporcom v 1/ až 3/ rade výzvu na okamžité vyplatenie dlžnej čiastky, ktorej výška k 15.5.2007 predstavovala 261.164,40 Sk s tým, že boli zároveň vyzvaní, aby sa v predmetnej veci neobricali na Slovenskú sporiteľňu, a.s. z dôvodu, že pohľadávka bola zverená do správy ich spoločnosti. I keď spoločnosť General Factoring, a.s. v liste z 8.8.2014 oznámila súdu, že z ich strany nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti celého dlhu, a že im nebol udelený súhlas na vyvolanie okamžitej splatnosti celého dlhu, a že výzva, na ktorej bola uvedená celá suma nezosplatnenej pohľadávky vo výške 261.164,60 Sk musela byť zaslaná dlžníkom v dôsledku technického zlyhania s uvedením nesprávnej výšky dlžnej čiastky vo výzve, súd zastával názor, že v danom prípade došlo zo strany uvedenej spoločnosti k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti celého dlhu zo zmluvy o úvere, ktorý v tom období predstavoval 261.164,40 Sk. Podľa všeobecných obchodných podmienok pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľne, a.s. (č.l. 21 až 27 spisu), a to bodu 7.6.1 ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo a/ ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní alebo b/ ak je klient v omeškaní so splatením poplatkov spojených s úverom, ktoré trvá

viac ako 10 dní, c/, d/,... je banka oprávnená a/ vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávky zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti. Podľa názoru súdu zo znenia uvedeného dojednania vo VOP vyplýva, že za vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru sa považuje požadovanie splatenia pohľadávky zo zmluvy o úvere, pričom klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti. I keď uvedený list nebol nazvaný ako oznámenie o mimoriadnej splatnosti, zo znenia uvedeného listu nesporne vyplýva, že mandantár spol. General Factoring, a.s. , ktorý mal v uvedenom období zverenú na vymáhanie pohľadávku pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľne, a.s. na základe mandátnej zmluvy z 15.5.2007 , v uvedenom liste vyzval odporcov v 1/ až 3/ rade na okamžité vyplatenie dlžnej čiastky, ktorej výška k 15.5.2007 predstavovala 261.164,40 Sk, pričom z prílohy k mandátnej zmluve z č.l. 306 spisu je nesporné, že zostatok celkovej pohľadávky z uvedenej úverovej zmluvy v čase zverenia uvedenej pohľadávky na vymáhanie, bola celková pohľadávka / zostatok pohľadávky/ vo výške 261.164,40 Sk, teda odporcovia v 1/ až 3/ rade boli nesporne vyzvaní na zaplatenie celého dlhu zo zmluvy o úvere a teda veriteľovi resp. mandatárovi, nič nebránilo predmetnú pohľadávku začať vymáhať na súde, na základe čoho v zmysle cit. ustanovenia § 391 ods. 1/ Obch. zákonníka začala v máji resp. v júni 2007 plynúť štvorročná premlčacia lehota v zmysle § 397 Obch. zákonníka na vymáhanie predmetného dlhu na súde, ktorá najneskôr uplynula v júni 2011. Keďže žaloba v predmetnej veci bola podaná na súd až 2.3.2012, konštatoval, že navrhovateľom uplatnený nárok na zaplatenie dlhu zo zmluvy o úvere je v celom rozsahu premlčaný. Na uvedenom názore nemení podľa názoru súdu nič ani tá skutočnosť, že mandatár, spoločnosť General Factoring, a.s., ktorá mala zverenú na vymáhanie pohľadávku zo zmluvy o úvere z 19.2.2004 na základe mandátnej zmluvy z 15.5.2007, tak učinila bez súhlasu veriteľa Slovenskej sporiteľne, a.s., pretože podľa názoru súdu takýto právny úkon je zaväzujúci i v prípade, ak prekročí mandatár svoju právomoc resp. vykoná takýto úkon bez súhlasu mandanta a tým poruší zmluvné dojednania v mandátnej zmluve. Z písomnej špecifikácie uplatneného nároku zo strany navrhovateľa v podaní z 25.10.2013 /č.l. 84 spisu/ vyplýva, že žalovaná suma vo výške 8.683,14 eur / 261.588,30Sk/ predstavuje nesplatenú a nevrátenú časť istiny úveru vrátane dohodnutých úrokov a poplatkov vyčíslených do 31.12.2008. V tej súvislosti súd udáva, že suma vo výške 261.164,40 Sk , ktorá bola na základe listu z 28.5.2007 splatná už v júni 2007 je v zmysle vyššie uvedeného premlčaná a vo zvyšnej časti o zaplatenie 423,90 Sk nepreskúmateľná, keďže navrhovateľ bližšie nešpecifikoval o aký konkrétny nárok ide / v prípade ak ide o úrok v akej výške z akej sumy a za aké obdobie bol vypočítaný, ak o poplatok za ktoré obdobie/ a čo sa týka nároku na zaplatenie 1.447,51 eur navrhovateľ uviedol, že sa jedná o úroky a poplatky od 1.1.2009 (vypočítané spôsobom 1.683,95 eur úroky od 1.1.2009 plus 44,78 eur poplatky od 1.1.2009 mínus 281,22 eur úhrady započítané na istinu), v ktorej súvislosti je potrebné uviesť, že nie je možné preskúmať a zistiť, akým spôsobom boli vypočítané tieto úroky z akej dlžnej sumy a aké dlžné poplatky. Čo sa týka vyčísleného žalovaného úroku z omeškania vo výške 121,59 eur, v sume 123,73 eur / t.j. 3.724,50 Sk/ navrhovateľ uviedol, že sa jedná o úroky z omeškania vyčíslené do 31.12.2008, pričom z uvedeného prehľadu vyplýva, že vyčíslené úroky z meškania do 31.12.2008 boli vo výške 20.067,- Sk, pričom úhrady započítané na splatný úrok z omeškania za uvedené obdobie boli vo výške 16.342,50 Sk a nezaplatený dlh potom predstavuje 3.724,50 SK, t.j. v prepočte 123,73 eur, z čoho nemožno zistiť, za aké obdobie, akým spôsobom / úrokovou sadzbou/ a z akej dlžnej sumy , boli vypočítané tieto úroky z omeškania, preto súd i v tejto časti podaný návrh navrhovateľa ako nepreukázaný a nepreskúmateľný zamietol. O trovách konania účastníkov v predmetnej veci rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p., a úspešnému účastníkovi, ktorý si uplatnil nárok na náhradu trov konania, t.j. odporcovi v 1/ rade priznal náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia, a to za 5 úkonov právnej pomoci á 270,54 eur (prevzatie veci, účasť na pojednávaniach dňa 28.11.2013, 24.3.2014, 14.7.2014 a 25.8.2014) plus 2x režijný paušál á 7,81 eur, plus 2x režijný paušál á 8,04 eur, čo predstavuje spolu 1392,44 eur plus 20% DPH 278,49 eur a trovy spolu vrátane DPH 1670,93 eur, ktoré trovy konania je povinný nahradiť odporcovi v 1/ rade navrhovateľ, keďže bol v konaní v celom rozsahu neúspešný. Súd nepriznal zástupkyňi odporcu v 1/ rade odmenu za jeden úkon právnej pomoci, a to za nahliadnutie do spisu 21.8.20014, pretože podľa názoru súdu jej odmenou za tento úkon právnej pomoci v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov nepatrí. Vedľajší účastník ako i odporcovia v 2/ a 3/ rade náhradu trov konania nežiadali priznať, preto súd o ich náhrade v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. nerozhodoval.

Rozsudok súdu prvého stupňa v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol navrhovateľ, navrhujúc odvolaciemu súdu jeho zmenu, a to tak, že jeho návrhu bude v celom rozsahu vyhovie, eventuálne navrhoval jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, uplatňujúc dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p., t. j. existencia vád v konaní, uvedených

v ust. § 221 ods. 1 O.s.p., tiež neúplné zistenie skutkového stavu veci pre nevykonanie navrhnutých dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), nesprávne skutkové zistenia, ku ktorým súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.) a v konečnom dôsledku tiež, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.). Nesúhlasil s určením počiatku plynutia premlčacej doby s poukazom na to, že podľa jeho názoru k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo dňa 18.10.2011, kedy navrhovateľ zaslal odporcovi 1/ oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, čomu predchádzalo upozornenie na toto zosplatnenie zo dňa 30.09.2011. Navrhovateľ týmto spôsobom postupoval v zmysle článku 7.6.1. VOP, v spojitosti s § 53 ods. 9 a 565 Občianskeho zákonníka, keď odporcu na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti upozornil. Vychádzajúc zo splatnosti úveru ku dňu 18.10.2011 uplatnením nároku na súde podaním zo dňa 15.02.2012, čo je menej ako jeden rok po konečnej splatnosti úveru, nemohlo prísť k premlčaniu uplatnenej pohľadávky. Nesúhlasil s názorom súdu prvého stupňa, že podanie adresované odporcom zo strany spoločnosti GENERAL FACTORING a.s., ktoré obsahovala zásielka z mája 2007, je možné považovať za vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, pretože toto podanie zákonné náležitosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru neobsahovalo, pretože mu nepredchádzalo upozornenie na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. V prospech správnosti názoru odvolateľa svedčí podľa jeho názoru aj skutočnosť, že rovnaká spoločnosť zasielala následne odporcom výzvy na úhradu pohľadávky aj po máji 2007, a to v rokoch 2008 až 2011, kde sú ako výšky dlhu uvedené iba sumy omeškaných splátok, teda odporcom muselo byť zrejmé, že v predchádzajúcej výzve uvedená suma 261.164,60 Sk nie je správna. Súdu bola predložená aj elektronická príloha k mandátnej zmluve, kde v stĺpci označenom ako istina po splatnosti je uvedená hodnota nula. Dotknutá spoločnosť ako mandatár bola oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru iba s predchádzajúcim písomným súhlasom mandanta, teda Slovenskej sporiteľne a.s., čo bolo stanovené v bode 4.1.7 rámcovej zmluvy a čo potvrdil aj poverený zástupca tejto spoločnosti. V bode 7.6.1 všeobecných podmienok pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľne a.s. je zakotvené právo, avšak nie povinnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť celého úveru, teda je na rozhodnutí banky, či k takémuto kroku v konečnom dôsledku pristúpi, k čomu však zo strany pôvodného veriteľa nikdy neprišlo. Mandátna zmluva uzatvorená so Slovenskou sporiteľňou a.s., v zmysle ktorej mandant zadal mandatárovi do správy a na vymáhanie ním vybranú časť pohľadávok spolu s príslušenstvom, ktoré eviduje voči tretím osobám, medzi iným aj pohľadávku voči odporcom, touto činnosťou sa zaoberá viac ako 12 rokov, spravuje pohľadávky aj iných bánk a pokiaľ by skutočne výzvou na úhradu z mája 2007 chcela úver mimoriadne zosplatniť, uskutočnila by následne ďalšie kroky na vymáhanie pohľadávky, k čomu však neprišlo. Za nesprávny považoval odvolateľ tiež záver súdu prvého stupňa, vychádzajúc z ktorého zamietol jeho nárok aj na zaplatenie 423,90 Sk z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti. Navrhovateľ má za to, že v podaní zo dňa 25.10.2013 dostatočne špecifikoval túto sumu, z ktorej špecifikácie je zrejмый postup navrhovateľa pri výpočte každej časti uplatneného nároku, navyiac v konaní sa uskutočnili 4 pojednávania, ktorých sa právny zástupca navrhovateľa vždy zúčastnil a súd nikdy nerozporoval ani dodatočnou výzvou zrozumiteľnosť výpočtu uplatnenej sumy, ktorú by samozrejme v prípade potreby právny zástupca navrhovateľa bližšie, či už písomne alebo osobne objasnil. Rovnako ani odporcovia výpočet tejto sumy nerozporovali. Táto nebola v priebehu konania sporná a špecifikácia nároku bola pre všetkých vrátane súdu dostatočne zrozumiteľná. V tomto smere poukázal tiež na prílohu č. 1 dotknutého podania zo dňa 25.10.2013, kde je uvedený výpočet úroku s uvedením vzorca, podľa ktorého sa daná suma vypočíta, kde je príkladmo vypočítaný spôsob výpočtu pri prvých troch vyčíslených úrokoch. Z tejto prílohy je zrejmé, z akej sumy sa úrok počíta a aký poplatok za správu úveru je k nej pripočítaný a týmto spôsobom sa dajú postupne vypočítať všetky vyčíslené úroky. Rovnako je v tejto prílohe uvedený aj výpočet úroku z omeškania s uvedením vzorca, podľa ktorého sa daná suma počíta. Navrhovateľ vzorovo vypočítal prvé tri vyčíslené úroky, z ktorých je zrejmé, na základe čoho sa počítali. Vychádzajúc z vyššie uvedeného považuje svoj nárok za dôvodný v plnom rozsahu, navrhuje, aby mu bola priznaná náhrada trov tak prvostupňového, ako aj odvolacieho konania, vzniknuté mu z titulu trov právneho zastúpenia vo výške 334,30 eur.

Odporcovia 1/, 2/, 3/, ani vedľajší účastník, vystupujúci na ich strane, nevyužili svoje písomné právo vyjadriť sa k podanému odvolaniu.

Krajský súd Trenčín po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou, včas v zákonnej lehote na podanie odvolania, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 42 ods. 3 O.s.p. aj náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p. s uvedením dôvodu odvolania vo veci samej, vykonal ako súd odvolací preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania bez nariadenia

odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p., pričom dôvodmi odvolania vymedzenými navrhovateľom a ich rozsahom, bol odvolací súd viazaný podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné za použitia § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdiť.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno v zmysle ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písmenami a) - f) citovaného zákonného ustanovenia.

Obligatórne (§ 212 ods. 3 O.s.p.) sa odvolací súd zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 221 ods. 1 písm. a/ - g/ O.s.p. a tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolacie dôvody pritom neposudzuje len podľa toho, ako ich odvolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku, z ktorého možno dovodiť (keďže navrhovateľ existenciu konkrétnej vady neuvádza) namietanie vady uvedenej v ust. § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p.. Odvolací súd podrobil preskúmaniu o.i. tiež uvedenú vadu podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p., keď malo dôjsť k nesprávnemu právnemu posúdeniu za súčasného nedostatočného zistenia skutkového stavu a dospel k záveru o nedôvodnosti uplatnenia tohto odvolacieho dôvodu.

Z napadnutého rozsudku je dostatočne zrejmé, že právne závery o nedôvodnosti uplatneného nároku založil prvostupňový súd na konkrétnych ustanoveniach právnych predpisov a skutkovo dovodil z konkrétnych zistení a uviedol tiež dôkazy, z ktorých pri týchto zisteniach vychádzal. Odvolací súd nezistil, že by samotné rozhodnutie, ani jemu predchádzajúce konanie zakladalo existenciu ktorejkoľvek z väd uvedených v ust. § 221 ods. 1 a z hľadiska vecnej správnosti rozhodnutia nedošlo ani k namietanému nesprávnemu právnemu posúdeniu za súčasne nedostatočného zistenia skutkového stavu veci (§ 221 ods. 1 písm. h) O.s.p.) a odvolací súd tiež nezistil existenciu ani tzv. inej vady konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Keďže navrhovateľ v odvolaní neuvádza žiaden navrhovaný dôkaz, ktorý by súdom prvého stupňa nebol vykonaný, uplatnenie odvolacieho dôvodu uvedeného v ust. § 205, ods. 2 písm. c) O.s.p. (neúplné zistenie skutkového stavu z dôvodu nevykonania navrhnutých dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností) nemá opodstatnenie.

Navrhovateľ vo svojom odvolaní uplatňoval tiež dôvody na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. d), a f) O.s.p. spočívajúce v tom, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právného posúdenia veci, čo vidí v nesprávnom hodnotení vykonaných dôkazov a z toho plynúcich nesprávnych skutkových a právnych záverov.

Pokiaľ ide o dôvod odvolania spočívajúci v tom, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nie je pri ňom rozhodujúce, či súd vykonal všetky navrhnuté dôkazné prostriedky alebo nie, rozhodujúce je iba to, že na základe tých, ktoré vykonal dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Dôvodom nesprávneho skutkového zistenia je nesprávne hodnotenie dôkazov z hľadiska ustanovenia § 132 O.s.p., vychádzajúc z ktorého povinnosťou súdu je hodnotiť dôkazy podľa svojej úvahy a to každý jednotlivito a všetky v ich vzájomnej súvislosti; pričom starostlivo musí prihliadnúť na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. (rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právného posúdenia veci), je daný podľa súdnej praxe v prípade mylnej aplikácie a výkladu právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

Súd prvého stupňa zamietol nárok navrhovateľa na zaplatenie uplatňovaného nároku z dôvodu, že tento považoval za v prevažnej časti premlčaný a čiastočne za nepreskúmateľný. Na prejednávanú vec aplikoval ust. § 497, § 387 ods. 1, § 388 ods. 1, § 391 ods. 1, § 397, § 566 a nasl. Obchodného zákonníka. Nesprávnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia vzhliadal navrhovateľ v neopodstatnenosti tohto záveru, keďže podľa jeho názoru súd prvého stupňa nesprávne stanovil počiatok plynutia premlčacej doby.

Preskúmaním veci, odvolací súd dospel k záveru o nedôvodnosti podaného odvolania aj z hľadiska uvedených odvolacích dôvodov.

Súd prvého stupňa vychádzajúc zo správnych skutkových zistení, vec následne tiež správne právne posúdil. Rozsudok súdu prvého stupňa je podrobne zdôvodnený, preto podľa § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd na v ňom uvedené dôvody podrobnostiach poukazuje.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že so všetkými rozhodujúcimi námietkami vznesenými navrhovateľom v odvolaní sa už podrobne vo svojom rozhodnutí vysporiadal súd prvého stupňa, ktorý vychádzajúc z obsahu listu zo dňa 28.5.2007 zaslaného odporcom zo strany spoločnosti General Factoring a.s., (ktorá v tom čase na základe mandátnej zmluvy zo dňa 15.5.2007 spravovala ako mandatár pohľadávku Slovenskej sporiteľne a.s. ako veriteľa, ktorá mala pôvod v zmluve o splátkovom úvere zo dňa 19.2.2004 pod č. 0372051300, ktorý bol poskytnutý odporcovi 1/ ako dlžníkovi na účel rekonštrukcie nehnuteľnosti a zabezpečený ručiteľskými záväzkami odporcov 2/ a 3/), ktorým boli odporcovia vyzvaní na okamžité vyplatenie celej dlžnej čiastky zo zmluvy o úvere, ktorej výška k 15.5.2007 predstavovala sumu 261.164,40 Sk a to na účet veriteľa Slovenskej sporiteľne a.s., správne posúdil, že týmto došlo k vyhláseniu zosplatnenia celého dlhu a následne najneskôr v júni 2007 vzniklo na strane pôvodného veriteľa právo domáhať sa svojho nároku na súde, s čím sa spája aj počiatok plynutia štvorročnej premlčacej doby (§ 397 Obch.zák.), v dôsledku uplynutia ktorej v júni 2011 s prihliadnutím na skutočnosť, že navrhovateľ svoje právo na súde uplatnil až dňa 2.3.2012, bolo potrebné jeho návrh v tejto časti z dôvodu premlčania jeho práva, ktoré namietali v konaní odporcovia zamietnuť, s ktorým záverom sa odvolací súd identifikuje.

Za nespôsobilé k zmene napadnutého rozhodnutia vyhodnotil odvolací súd tiež námietky navrhovateľa spočívajúce v tom, že v prospech záveru o nezosplatnení úveru listom mandatára zo dňa 28.5.2007 (malo ísť len o technický omyl pri jeho vystavení), majú nasvedčovať jeho následne zasielané výzvy odporcom, obsahujúce už len výzvy na čiastkové plnenia dlhu, či skutočnosť, že mandatár ako spoločnosť spravujúca dlhodobo pohľadávky aj iných bánk, by bola za situácie vyhlásenia zosplatnenia dlhu pristúpila k jeho vymáhaniu, čo však neurobila, či skutočnosť, že k vyhláseniu zosplatnenia úveru malo dôjsť až listom s takýmto obsahom zo dňa 18.10.2011, ktorý odporcom zaslal navrhovateľ a ktorý v tomto zmysle má byť perfektným právnym úkonom.

Zosplatnenie úveru, má nepochybne určujúci vplyv na počiatok plynutia premlčacej doby vo vzťahu k nesplatnej časti nároku, čo je samozrejme dané tým, že zosplatnenie zvyšku dlhu pre nedostatok platobnej disciplíny na strane dlžníka, je vo svojej podstate sankciou, uplatnením ktorej stráca dlžník veriteľom mu poskytnutý benefit, spočívajúci v možnosti dlžníka splácať poskytnuté finančné prostriedky v splátkach. A z hľadiska týchto následkov je potrebné s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, posudzovať hodnovernosť vyššie uvedených skutkových tvrdení navrhovateľa, produkovaných tak v prvostupňovom konaní, ako aj v rámci odvolacích námietok. Zatiaľ čo v roku 2007, kedy ako uzavrel súd prvého stupňa, nebola splatnou prevažná časť dlhu z dotknutej úverovej zmluvy (pri dojednanom splácaní dlhu v splátkach), tak v októbri 2011, kedy malo dôjsť k navrhovateľom tvrdenému skutočnému zosplatneniu úveru, takýto krok postrádal na význame, keďže vychádzajúc zo zmluvy, konečná splatnosť úveru bola dojednaná na 20.12.2011. Dôvod, pre ktorý takto navrhovateľ napriek evidentnej, prakticky nulitnej výpovednej hodnote takéhoto sankčného kroku k nemu pristúpil (pred splatnosťou posledných dvoch splátok pokiaľ ako tvrdí predtým k zosplatneniu dlhu nemalo prísť), môže mať s vysokou pravdepodobnosťou pôvod v zámere spochybníť predchádzajúce zosplatnenie úveru, s následkom založiť nový počiatok plynutia premlčacej doby, ktoré z hľadiska interpretácie oboch právnych úkonov s prihliadnutím na všetky okolnosti a princíp zachovania právnej istoty vo vzťahu k prvotnému zosplatneniu nemôže požívať právnu ochranu. Odvolací súd poukazuje na zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostrážitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou, pretože v slobodnej spoločnosti je predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu tieto strácať. Bolo teda na pôvodnom veriteľovi, ako aj na jeho právnych nástupcoch, aby vo vzťahu k dotknutej pohľadávke plynúcej z úverovej zmluvy, ktorá je predmetom konania v preskúmvanej veci, venovali dostatočnú pozornosť obsahu jednotlivých podaní doručovaných od uzatvorenia zmluvy odporcom z hľadiska ich významu, účinkov a možného nepriaznivého dopadu pre prípad oneskoreného uplatnenia tohto práva na súde. Pokiaľ jednotlivé oprávnené subjekty, na ktoré pohľadávka v dôsledku jej postúpenia postupne prechádzala, neboli dostatočne obozretné, musel v konečnom dôsledku aj navrhovateľ počítať

s tým, že svoje právo stratí, a to jednoznačne a výlučne dôsledkom predchádzajúcej nečinnosti, či nedostatku obozretnosti. Za tejto situácie tak legitímne nemohol očakávať už prakticky nič, pretože jeho právo stratilo vlastnosť žalovateľnosti. Na správnosti záveru prvostupňového súdu o premlčaní uplatneného nároku pri odvodzovaní stanovenia počiatku plynutia premlčacej doby od zosplatnenia úveru mandatárom, nič nemenia ani jeho následne zasielané výzvy na čiastkové plnenia, pretože tieto už na platnosť predchádzajúceho zosplatnenia nemohli mať žiaden dopad, rovnako tak, ako navrhovateľom tvrdená skutočnosť, že ak aj mandatár vyhlásil zosplatnenie úveru, nedisponoval súhlasom mandanta - Slovenskej sporiteľne a.s. s takýmto krokom, pretože ako uviedol súd prvého stupňa z hľadiska právnej istoty vo vzťahu k tretím subjektom, takýto úkon veriteľa zaväzuje aj v prípade, ak mandatár prekročí svoju právomoc plynúcu mu z mandátnej zmluvy.

V konečnom dôsledku za vecne správny považoval odvolací súd aj záver súdu prvého stupňa o nepreskúmateľnosti nároku v jeho zostávajúcej časti o zapl. 423,90 eur s následkom jeho zamietnutia. Dokazovanie v sporovom konaní je ovládané prejednávajúcou zásadou čo znamená, že súd vychádza len zo skutočností, tvrdených účastníkmi a vykonáva len tie dôkazy, ktoré účastníci navrhli. Prejednávací zásada úzko súvisí s povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou, ktoré účastníkom sporového konania vyplývajú z Občianskeho súdneho poriadku. Povinnosť tvrdenia znamená, že účastník musí uviesť skutkové tvrdenia jasne, úplne a zrozumiteľne, aby súd vedel, na základe akých okolností účastníkovi vyplýva jeho právo, alebo povinnosť súdu preskúmať dôvodnosť uplatneného nároku je nepochybne (keďže nie je pravdou, že by odporcovia neboli opodstatnenosť nároku v tejto časti spochybňovali, či ho dokonca uznali, tieto nárok ako nedôvodný žiadali zamietnuť v celom rozsahu). Absencia skutkových tvrdení týkajúcich sa nedostatočného špecifikovania uplatneného nároku v dotknutej časti zo strany navrhovateľa to však súdu neumožnila. Navrhovateľ v odvolaní uvádza, že podľa ním uvedeného vzorca bolo možné vypočítať a preskúmať správnosť ním uplatnených úrokov z omeškania. Opomína však, že tieto podľa ním samotným uvádzaných tvrdení vyčísluje z „kapitalizovanej istiny“, pričom nešpecifikuje pri jednotlivých dielčích úrokoch koľko zo sumy z ktorej boli jednotlivito počítané, tvorí samotná istina (nekapitalizovaná), za ktorých okolností priznanie úroku z omeškania by mohlo mať za následok tzv. anatocizmus /úročenie úrokov/, keďže zákon nepriznáva veriteľovi bez ďalšieho aj právo úročiť zákonné príslušenstvo pohľadávky (žiadať úroky z omeškania z dojednaných úrokov). Tým, že dlžník včas nespláť úroky z istiny, sa dostáva do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu (istiny). Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (tu úroky z omeškania z dojednaných úrokov) potom veriteľ nemá preto, že ani Občiansky ani Obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú, inak povedané nezakotvujú majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky. Preto aj z tohto pohľadu bolo dôsledné špecifikovanie nároku z hľadiska jeho opodstatnenosti nevyhnutným. Úlohou súdu nie je nahradzovať nedostatok povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti účastníka, ktorého toto bremeno zaťažuje, vlastnou vyšetrovacou činnosťou, či prostredníctvom zložitých výpočtov. Súdy už opakovane vyslovili, že ani banky, či ich právni nástupcovia, nemajú v rámci civilného sporového konania žiadne osobitné, ani výsadné postavenie založené na prezumpcii správnosti a dôvodnosti nimi uplatňovaných nárokov, preto ani nimi predkladané „prehľady“ nemôžu mať žiadnu „vyššiu“ výpovednú hodnotu v tom zmysle, že by údaje v nich uvedené, mali byť automaticky pokladané za správne a vierohodné. Bremeno tvrdenia spočíva v tom, že účastník, ktorý má povinnosť tvrdenia (vo vzťahu k uplatnenému nároku to je navrhovateľ), nesie tiež zodpovednosť za to, že súd sa skutočne potrebnú rozhodnú skutočnosť dozvie. Ak toto bremeno neunesie, ako tomu bolo tiež v preskúmvanej veci, prejaví sa to na jeho strane negatívne na výsledku vo vzťahu k takémuto nároku, ktorý nie je založený na konkrétnych a dostatočných, prieskumu podrobenia spôsobilých skutkových tvrdeniach. Súd prvého stupňa už v úvode konania vyzval navrhovateľa na podrobné špecifikovanie jeho nároku, na čo tento reagoval jeho špecifikáciou, na ktorú poukazuje v odvolaní. Pokiaľ táto nebola z hľadiska preskúmateľnosti dostatočnou, nebolo už povinnosťou súdu o tomto ďalej navrhovateľa poučovať.

S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu, dospejúc tiež k záveru o správnej aplikácii ust. § 142 ods. 1 O.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania, čo zodpovedá úplnému neúspechu navrhovateľa v konaní, ako vecne správny za použ. § 219, ods. 1 O.s.p. potvrdil.

V odvolacom konaní boli plne úspešní odporcovia, v dôsledku čoho im v zmysle § 142 ods.1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému navrhovateľovi. Odporcovia však náhradu trov konania riadnym návrhom v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnili, preto im nebola odvolacím súdom priznaná.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu Trenčín pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.